

Nové město v Praze, by prozatimní opatření bylo zrušeno a knížka byla mu vydána. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud mu vyhověl.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů pro zmatečnost a poukázal soud první stolice, by návrh odpůrce ohrožené strany postoupil ku vyřízení zemského soudu v Praze.

Důvody:

Dle §u 399 poslední odstavec ex. ř. jest příslušným rozhodovati o návrhu na zrušení prozatimního opatření, byť i jiným soudem dle odstavce druhého §u 387 ex. ř. povoleného, soud, před kterým se projednává spor ve věci hlavní v první stolici, t. j. v tomto případě dle souhlasného udání obou stran zemský soud v Praze. K příslušnosti v řízení o prozatimním opatření dlužno přihlížeti dle ustanovení §u 41 odstavec třetí j. n. z moci úřední a bylo proto dle §u 44 j. n. zaříditi by návrh byl postoupen soudu, jehož příslušnost jest výlučná (§ 51 a § 402 ex. ř.). Usnesení, vydaná soudy nepřislušnými jsou zmatečná (§ 477 čís. 3 c. ř. s., § 78, 402 ex. ř.) a bylo je proto zrušiti.

Čís. 2264.

Změněna-li veřejná společnost ve firmu kupce jednotlivce, dlužno opovědět nové znamení firmy.

(Rozh. ze dne 13. února 1923, R I 83/23.)

Pro vystoupení Františka Z-a z firmy J., veřejné společnosti František a Anna Z-ovi, žádala firma J. (Anna Z-ová) za změnu zápisu firmy. Rejstříkový soud vrátil jí žádost, by vykázáno bylo nové, soudně nebo notářsky ověřené znamení firmy, neboť po vystoupení veřejného společníka Františka Z-a jde o firmu kupce jednotlivce, která, jak plyne z čl. 15 a 19 obch. zák., majitelem výlučně se znamená vlastnoručním vypsáním plného jejího znění bez předchozího napsání osobou třetí a bez užívání razítka, čemuž navržené znamení firmy odporuje, pročež je připustiti nelze a novým, předpisům čl. 15 a 19 obch. zák. odpovídajícím znaméním nahraditi sluší. Rekursní soud usnesení potvrdil. Důvody: Rekurenti přehlížejí, že napadeným usnesením žádá rejstříkový soud, aby Anna Z-ová, která po vystoupení Františka Z-a jest jedinou majitelkou firmy, předložila nové znamení firmy a že tedy není dotčeno tím nikterak její právo, původní firmu dále vésti; proto také jsou vratkými veškeré závěry, které rekurenti odvozují z ustanovení čl. 24 obch. zák., zřejmě směřující vedení další staré firmy a znamení firmy, což arciť jsou pojmy naprosto se různící, které ztotožňovati nelze. Po vystoupení Františka Z-a z firmy jest Anna Z-ová ovšem kupcem jednotlivcem a jako taková nemůže jinak firmu znemenati, leč vlastnoručním vypsáním celého znění firmy (čl. 19 obch. zák.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, poukávav k důvodům napadeného usnesení, jež neodporují čl. 15, 16, 17, 19 a 24

obch. zák., takže tu není předpokladu pro přípustnost dovolacího rekursu ve smyslu Šu 16 nesp. řízení.

Čís. 2265.

Jak stanoviti odhadní cenu nemovitostí při posloupnosti ve statek střední velikosti (§ 8 zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy). Lze se vzdáti práva nápadnictví ve prospěch nejbližšího pak nápadníka.

(Rozh. ze dne 13. února 1923, R I 113/23.)

P o z ů s t a l o s t n í s o u d stanovil přejímací cenu statku střední velikosti na 159.000 Kč a přejímatelem třetího syna zůstavitelova Emila S-a, ježto nejstarší syn Alfred zůstavitele předemřel a druhý syn Rudolf se vzdal nápadnického práva ve prospěch bratra Emila, jenž co do stáří přímo po něm následoval. Návrh zástupce dětí předemřelého syna Alheda, by přejímatelem bylo stanoveno nejstarší z těchto dětí, byl s poukazem na § 6 zák. zamítnut. Při odhadu statku připojil se soudce k posudku znalců, vyloučiv použití odhadního řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. R e k u r s n í s o u d usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jelikož rekursní soud rozhodnutí prvního soudu potvrdil, jest dovolací stížnost dle Šu 16 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. přípustna jen v případě zřejmé nezákonnosti, rozporu se spisy nebo zmatečnosti. Žádného z těchto případů tu není. Na vývody dovolací stížnosti se především podotýká, že § 8 zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy nepředpisuje výslech představeného obce za přítomnosti účastníků a že není zákonného ustanovení, dle něhož by zjištění hodnoty statku ve smyslu Šu 8 zákona provést se mělo dle předpisů min. nařízení ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. Naopak stanoví zákon ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. v právě uvedeném paragrafu sám, jak dlužno hodnotu statku zjistiti, a jak jest při tom znalcům postupovati. Těmto předpisům bylo vyhověno. První soud tedy nepochybil, když s poukazem na § 33 odhadního řádu nemovitostí zamítl návrh stěžovatelky, by odhad byl dle tohoto řádu proveden. Že při zjištění hodnoty statku byl přiměřený zřetel vzat na hospodářský inventář, jenž dle posledního odstavce Šu 8 zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy ani nemá býti samostatně odhadnut, vytýčil správně již soud rekursní. Avšak také přejímatel statku byl ustanoven dle zákonných předpisů správně. Přejímatele statku ustanovuje soud dle Šu 6 zákona dle práva a pořadu zákonné posloupnosti dědické a jsou z několika zároveň nastupujících d ě d í c ů povolání jednotliví, pokud se nedohodnou, tak, že z pravidla přísluší mužským dědicům přednost před ženskými a mezi několika d ě d í c i téhož pohlaví starším před mladšími, při čemž však příbuzní dle stupně bližší mají vždy přednější právo před vzdálenějšími. Josef S. jest však nejen